

[Finansministeren]

anklagepunkt. Det var vores andres anklagepunkt. Det var viljen, der manglede, hr. Svend Auken, og den synes jo stadig ikke at være til stede.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg beder medlemmerne hjælpe mig med at afvikle debatten inden for dette døgn.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg må sige, at formanden måske har større indflydelse på medlemmer af regeringen end medlemmer af oppositionen, men jeg skal da gerne gøre dette til min sidste bemærkning. Jeg har ikke nævnt vurderingerne i budgetdepartementets notat. Det var hr. Christophersens støtte her i folketinget, nemlig den konservative ordfører, der nævnte vurderingerne fra budgetdepartementet.

Så vil jeg i øvrigt sige noget om mod, om mod – alene det at høre en venstremand tale om mod, synes jeg er interessant. Hvor var venstre henne i 1963 ved helhedsløsningen? Hvor var venstre henne i 1979 ved det kraftigste indgreb, den største tilpasning, efter hvad Nationalbanken og alle de kloge folk har sagt efterfølgende, der er sket med hensyn til vores konkurrenceevne? Hvor var venstre henne? De var ingen steder at finde. Og hvor var endelig venstre henne, da det kunne koste bare en lille kernevælger, nemlig i spørgsmålet om pensionskasserne? Væltede man ikke socialdemokratiske regeringer to gange i træk på spørgsmålet om beskatning af pensionskasserne? Vi holdt fast ved vores synspunkt, og hvad gjorde man så? Så gennemførte man det selvfølgelig, da man var kommet i regering, fordi det var nødvendigt. Så finansministeren skal ikke komme her op og tale om politisk vilje eller mod.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg sad og tænkte på, da vi hørte hr. Fogh Rasmussen og finansministeren: hvad skal vi egentlig med folketinget? Vi har jo budgetdepartementet. (*Latter*). I gamle Grækenland havde de oraklet i Delfi; vi har budgetdepartementet. Vi behøver ikke noget folketing. Det er den logik, som finansministeren og hr. Fogh Rasmussen må nå frem til.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal gøre det meget kort. Det var altså hr. Svend Aukens logik, for det var hr. Svend Auken, der påberåbte sig budgetdepartementet. Mens jeg høfligt bad om, at det blev holdt uden for sagen.

Gammelgaard (KF):

Det finanslovsforslag, som folketinget nu skal vedtage, er det andet finanslovsforslag, hvis indhold denne regering har forhandlet sig til rette med sine ligesindede i folketinget om. Lad det være sagt straks, at æren for de resultater, der er nået, ikke er regeringens alene. Regeringen har sammen med de fire regeringspartier lagt linjen og foretaget sine udspil både i 1982 og i 1983, men de stemmer, der har vedtaget de enkelte forslag, der ligger bag ved finansloven, kommer i første række fra de seks partier, som i september 1982 pegede på denne regering. Det er de ikke-socialistiske partier, der sammen har gennemført hovedpunkterne i den økonomiske politik siden regeringens dannelse.

Et afgørende brud i det sædvanlige mønster for en finanslovsafstemning er jo socialdemokratiets afstemning. Partiet sammenkaldte for en halv snes dage siden pressen og meddelte, at man ville stemme imod finansloven, medmindre regeringen ville opgive et milliardbeløb i sin sparepolitik og pålægge virksomhederne mindst et lignende beløb i ekstra skat.

Som jeg nævnte det under debatten om ændringsforslagene i går, er det horribelt, at et stort og indtil for nylig seriøst arbejdende parti som socialdemokratiet kan fremsætte et sådant forslag. Ganske vist passer det meget godt til det forslag om leasing, som partiet fremsatte i stor og stærk modsætning til dem inden for arbejderbevægelsen, der har forstand på produktion og beskæftigelse. Her var det jo sådan, at betydende dele af fagbevægelsen meget klart har sagt, at socialdemokratiets forslag på leasingområde ville betyde 20.000 flere arbejdsløse. Men alligevel kom socialdemokratiet her og gjorde sin støtte til finanslovsforslaget afhængig af, at regeringen ville gennemføre forslag, som helt åbent ville skade beskæftigelsen.

Jeg skal såmænd ikke opfordre socialdemokratiet til at stemme for finanslovsforslaget, det er partiets egen afgørelse. Hvis parti-